

11. WYKŁAD 11: FUNKTORY I TRANSFORMACJA NATURALNA FUNKTORÓW

Definicja 11.1. Niech \mathcal{C} i \mathcal{D} będą kategoriami. Funktorem kowariantnym $F : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ nazywamy parę odwzorowań (F_1, F_2) , $F_1 : Ob(\mathcal{C}) \rightarrow Ob(\mathcal{D})$, $F_2 : Ar(\mathcal{C}) \rightarrow Ar(\mathcal{D})$ takich, że

- (1) dla $A \in Ob(\mathcal{C})$ i dla $B = F_1(A) \in Ob(\mathcal{D})$

$$F_2(1_A) = 1_B;$$

- (2) dla $A \xrightarrow{f} B$, $A, B \in Ob(\mathcal{C})$

$$F_1(A) \xrightarrow{F_2(f)} F_1(B);$$

- (3) dla $B \xrightarrow{f} C$, $A \xrightarrow{g} B$, $A, B, C \in Ob(\mathcal{C})$:

$$F_2(f \circ g) = F_2(f) \circ F_1(g)$$

Definicja 11.2. Niech \mathcal{C} i \mathcal{D} będą kategoriami. Funktorem kontrawariantnym $F : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ nazywamy parę odwzorowań (F_1, F_2) , $F_1 : Ob(\mathcal{C}) \rightarrow Ob(\mathcal{D})$, $F_2 : Ar(\mathcal{C}) \rightarrow Ar(\mathcal{D})$ takich, że

- (1) dla $A \in Ob(\mathcal{C})$ i dla $B = F_1(A) \in Ob(\mathcal{D})$

$$F_2(1_A) = 1_B;$$

- (2) dla $A \xrightarrow{f} B$, $A, B \in Ob(\mathcal{C})$

$$F_1(B) \xrightarrow{F_2(f)} F_1(A);$$

- (3) dla $B \xrightarrow{f} C$, $A \xrightarrow{g} B$, $A, B, C \in Ob(\mathcal{C})$:

$$F_2(f \circ g) = F_2(g) \circ F_1(f)$$

Na ogół zamiast rozróżniać odwzorowania F_1 , F_2 będziemy po prostu pisać F na oznaczenie każdego z nich.

Przykłady:

- (1) Dla dowolnej kategorii \mathcal{C} przyporządkowanie $I_{\mathcal{C}} : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{C}$ dane przez:

$$I_{\mathcal{C}}(A) = A, A \in Ob(\mathcal{C}) \text{ oraz } I_{\mathcal{C}}(f) = f, f \in Ar(\mathcal{C})$$

jest funktorem kowariantnym, który będziemy nazywać **funktorem identycznościowym**.

- (2) Odwzorowanie $F : \mathcal{G}rp \rightarrow \mathcal{S}et$ dane przez:

$$F(A) = A, A \in Ob(\mathcal{G}rp) \text{ oraz } F(f) = f, f \in Ar(\mathcal{G}rp)$$

jest funktorem kowariantnym, który będziemy nazywać **funktorem zapominania**. Podobnie możemy zdefiniować funktory zapominania $\mathcal{R}ng \rightarrow \mathcal{S}et$, $R - \mathcal{M}od \rightarrow \mathcal{S}et$, $\mathcal{T}op \rightarrow \mathcal{S}et$ lub, na przykład, $\mathcal{R}ng \rightarrow \mathcal{G}rp$.

- (3) Przyporządkowanie $F : \mathcal{S}et \rightarrow \mathcal{A}b$ dane przez:

$$F(X) = \text{wolna grupa abelowa o bazie } X, X \in Ob(\mathcal{S}et)$$

oraz

$$F(f) = \text{jednoznacznie wyznaczone rozszerzenie } f \text{ do } \bar{f} : F(X_1) \rightarrow F(X_2), f \in Hom(X_1, X_2)$$

jest funktorem kowariantnym tworzącym obiekty wolne. Podobnie możemy zdefiniować funktory tworzące obiekty wolne $\mathcal{S}et \rightarrow \mathcal{G}rp$ lub $\mathcal{S}et \rightarrow R - \mathcal{M}od$.

- (4) Dla dowolnej kategorii \mathcal{C} oraz $A \in \text{Ob}(\mathcal{C})$ przyporządkowanie $h_A : \mathcal{C} \rightarrow \text{Set}$ dane przez:

$$h_A(C) = \text{Hom}(A, C), C \in \text{Ob}(\mathcal{C})$$

oraz

$$h_A(f) = \bar{f}, f \in \text{Ar}(\mathcal{C}),$$

gdzie $C \xrightarrow{f} C'$ oraz $\bar{f} : \text{Hom}(A, C) \rightarrow \text{Hom}(A, C')$ jest dane wzorem

$$\bar{f}(\phi) = f \circ \phi$$

jest funktorem kowariantnym, który będziemy nazywać **kowariantnym funktorem hom.**

- (5) Dla dowolnej kategorii \mathcal{C} oraz $A \in \text{Ob}(\mathcal{C})$ przyporządkowanie $h_A : \mathcal{C} \rightarrow \text{Set}$ dane przez:

$$h_A(C) = \text{Hom}(C, A), C \in \text{Ob}(\mathcal{C})$$

oraz

$$h_A(f) = \bar{f}, f \in \text{Ar}(\mathcal{C}),$$

gdzie $C \xrightarrow{f} C'$ oraz $\bar{f} : \text{Hom}(C', A) \rightarrow \text{Hom}(C, A)$ jest dane wzorem

$$\bar{f}(\psi) = \psi \circ f$$

jest funktorem kontrawariantnym, który będziemy nazywać **kontrawariantnym funktorem hom.**

- (6) Dla dowolnej kategorii \mathcal{C} oznaczmy przez \mathcal{C}^{op} **kategorię odwrotną** zdefiniowaną następująco: $\text{Ob}(\mathcal{C}^{op}) = \text{Ob}(\mathcal{C})$ oraz, dla $A, B \in \text{Ob}(\mathcal{C}^{op})$:

$$\text{Hom}_{\mathcal{C}^{op}}(A, B) = \text{Hom}_{\mathcal{C}}(B, A),$$

i

$$f^{op} \circ g^{op} = (g \circ f)^{op}.$$

Na przykład, jeśli \mathcal{C} jest następującą kategorią:

$$A \rightarrow B \rightarrow C \rightarrow D$$

to wówczas \mathcal{C}^{op} jest następującej postaci:

$$A \leftarrow B \leftarrow C \leftarrow D.$$

Jeśli $F : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ jest funktorem kontrawariantnym, to $\bar{F} : \mathcal{C}^{op} \rightarrow \mathcal{D}$ zdefiniowane przez

$$\bar{F}(A) = F(A), A \in \text{Ob}(\mathcal{C}), \text{ oraz } \bar{F}(f^{op}) = F(f), f \in \text{Ar}(\mathcal{C}^{op}),$$

jest funktorem kowariantnym.

- (7) Przyporządkowanie $F : R - \text{Mod} \rightarrow R - \text{Mod}$ dane przez:

$$F(A) = \text{Hom}(A, R), A \in \text{Ob}(R - \text{Mod}) \text{ oraz } F(f) = f^*, f \in \text{Ar}(R - \text{Mod}),$$

gdzie $A \xrightarrow{f} A'$ oraz $f^* : \text{Hom}(A, R) \rightarrow \text{Hom}(A', R)$ jest dane wzorem

$$f^*(\phi) = \phi \circ f$$

jest funktorem kontrawariantnym, który jest specjalnym przypadkiem kontrawariantnego funktora hom. Oznaczamy go przez $*$ i nazywamy **funktorem dualizacji**. W szczególności, gdy $R = F$ jest ciałem, a $R - \text{Mod}$ staje się kategorią przestrzeni wektorowych nad ciałem F , otrzymujemy w ten sposób konstrukcję przestrzeni sprzężonej do danej przestrzeni wektorowej.

(8) Przyporządkowanie $** : R - \text{Mod} \rightarrow R - \text{Mod}$ dane przez:

$$A^{**} = (A^*)^*, A \in \text{Ob}(R - \text{Mod}) \text{ oraz } f^{**} = (f^*)^*, f \in \text{Ar}(R - \text{Mod}),$$

jest funktorem kowariantnym zwanym **funktorem podwójnej dualizacji** (albo **bidualizacji**).

Definicja 11.3. Niech \mathcal{C} i \mathcal{D} będą kategoriami, niech $F, G : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ będą funktorami kowariantnymi. Transformacją naturalną α pomiędzy F i G nazywamy klasę morfizmów $\alpha_A : F(A) \rightarrow G(A)$, $A \in \text{Ob}(\mathcal{C})$ taką, że dla każdego $A \xrightarrow{f} B$, $A, B \in \text{Ob}(\mathcal{C})$

$$G(f) \circ \alpha_A = \alpha_B \circ F(f).$$

Innymi słowy taką, że następujący diagram jest przemienny:

$$\begin{array}{ccc} F(A) & \xrightarrow{F(f)} & F(B) \\ \alpha_A \downarrow & & \downarrow \alpha_B \\ G(A) & \xrightarrow{G(f)} & G(B) \end{array}$$

Jeżeli wszystkie α_A są izomorfizmami, to mówimy, że α jest naturalną równoważnością.

Definicja 11.4. Niech \mathcal{C} i \mathcal{D} będą kategoriami, niech $F, G : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ będą funktorami kontrawariantnymi. Transformacją naturalną α pomiędzy F i G nazywamy klasę morfizmów $\alpha_A : F(A) \rightarrow G(A)$, $A \in \text{Ob}(\mathcal{C})$ taką, że dla każdego $A \xrightarrow{f} B$, $A, B \in \text{Ob}(\mathcal{C})$

$$F(f) \circ \alpha_A = \alpha_B \circ G(f).$$

Innymi słowy taką, że następujący diagram jest przemienny:

$$\begin{array}{ccc} F(A) & \xrightarrow{F(f)} & F(B) \\ \alpha_A \uparrow & & \uparrow \alpha_B \\ G(A) & \xrightarrow{G(f)} & G(B) \end{array}$$

Jeżeli wszystkie α_A są izomorfizmami, to mówimy że α jest naturalną równoważnością.

Przykłady:

(9) Dla dowolnej kategorii \mathcal{C} i dowolnego funktora $F : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{C}$ przyporządkowanie $I(A) = I_A$, $A \in \text{Ob}(\mathcal{C})$, gdzie $I_A : F(A) \rightarrow F(A)$ jest dane przez

$$I_A = 1_{F(A)}$$

jest naturalną równoważnością pomiędzy F oraz F zwaną **naturalną równoważnością identycznościową**.

(10) Dla kategorii $R - \text{Mod}$ rozważmy functor identycznościowy $I_{R-\text{Mod}} : R - \text{Mod} \rightarrow R - \text{Mod}$ dany przez

$$I_{R-\text{Mod}}(A) = A, A \in \text{Ob}(R - \text{Mod}) \text{ oraz } I_{R-\text{Mod}}(f) = f, A \xrightarrow{f} A'$$

i funktor podwójnej dualizacji $** : R - \mathcal{M}od \rightarrow R - \mathcal{M}od$ dany przez

$$A^{**} = (A^*)^* = \text{Hom}(\text{Hom}(A, R), R), A \in \text{Ob}(R - \mathcal{M}od)$$

oraz

$$f^{**} = (f^*)^*, A \xrightarrow{f} A'$$

gdzie $f^{**} : A^{**} \rightarrow A'^{**}$ jest dane przez

$$f^{**}(\Psi) = \Psi \circ f^*, \text{Hom}(A, R) = A^* \xrightarrow{\Psi} R$$

oraz $f^* : A'^* \rightarrow A^*$ jest dane przez

$$f^*(\psi) = \psi \circ f, A' \xrightarrow{\psi} R.$$

Przyporządkowanie $\theta(A) = \theta_A, A \in R - \mathcal{M}od$, gdzie $\theta_A : A \rightarrow A^{**}$ jest dane przez

$$\theta_A(a) = a^*$$

gdzie $a^* : \text{Hom}(A, R) = A^* \rightarrow R$ jest dane przez

$$a^*(\psi) = \psi(a), A \xrightarrow{\psi} R$$

jest transformacją naturalną pomiędzy $I_{R-\mathcal{M}od}$ i $**$. Jeżeli $R = F$ jest ciałem, zaś $R - \mathcal{M}od$ zastąpimy kategorią skończeniowymiarowych przestrzeni wektorowych nad ciałem F , to θ jest naturalną równoważnością (co odpowiada temu, że przestrzenie wektorowe V oraz V^{**} są izomorficzne, zaś dla danej bazy v_1, \dots, v_n przestrzeni V , v_1^*, \dots, v_n^* jest bazą przestrzeni V^{**}).

Homomorfizm będziemy nazywać **naturalnym** jeżeli istnieją dwa w miarę oczywiste funktory dla których dany homomorfizm wyznacza transformację naturalną.

- (11) Dla lewych R -modułów A, B, C rozważmy homomorfizm grup abelowych $\phi : \text{Hom}(A \oplus B, C) \rightarrow \text{Hom}(A, C) \oplus \text{Hom}(B, C)$ dany przez

$$\phi(f) = (f_1, f_2,)$$

gdzie $f_1 : A \rightarrow C$ jest dane przez

$$f_1(a) = f(a, 0)$$

oraz $f_2 : B \rightarrow C$ jest dane przez

$$f_2(b) = f(0, b).$$

Wówczas ϕ jest **naturalny względem** B w następującym sensie: ustalmy dwa moduły A i C , zapiszmy ϕ_B zamiast ϕ i rozważmy następujący diagram przemienny:

$$\begin{array}{ccc} \text{Hom}(A \oplus B, C) & \xrightarrow{\phi_B} & \text{Hom}(A, C) \oplus \text{Hom}(B, C) \\ \uparrow \text{Hom}(1_A \oplus f, 1_C) & & \uparrow \text{Hom}(1_A, 1_C) \oplus \text{Hom}(f, 1_C) \\ \text{Hom}(A \oplus B', C) & \xrightarrow{\phi'_B} & \text{Hom}(A, C) \oplus \text{Hom}(B', C) \end{array}$$

gdzie $1_A \oplus f : A \oplus B \rightarrow A \oplus B'$ jest dane przez

$$1_A \oplus f(a, b) = (a, f(b)),$$

oraz $\text{Hom}(1_A \oplus f, 1_C) : \text{Hom}(A \oplus B', C) \rightarrow \text{Hom}(A \oplus B, C)$ jest dane przez

$$\text{Hom}(1_A \oplus f, 1_C)(\alpha) = \alpha \circ 1_A \oplus f,$$

tzn. tak, że następujący diagram jest przemienny:

$$\begin{array}{ccc}
 A \oplus B & \xrightarrow{\text{Hom}(1_A \oplus f, 1_C)(\alpha)} & C \\
 \downarrow 1_A \oplus f & & \downarrow 1_C \\
 A \oplus B' & \xrightarrow{\alpha} & C,
 \end{array}$$

podczas gdy $\text{Hom}(1_A, 1_C) \oplus \text{Hom}(f, 1_C) : \text{Hom}(A, C) \oplus \text{Hom}(B', C) \rightarrow \text{Hom}(A, C) \oplus \text{Hom}(B, C)$ jest dane przez

$$\text{Hom}(1_A, 1_C) \oplus \text{Hom}(f, 1_C)(\alpha_1, \alpha_2) = (\alpha_1, \alpha_2 \circ f)$$

tzn. tak, że następujące diagramy są przemiennie:

$$\begin{array}{ccc}
 A & \xrightarrow{\alpha_1} & C \\
 1_A \downarrow & & \downarrow 1_C \\
 A & \xrightarrow{\alpha_1} & C,
 \end{array}
 \qquad
 \begin{array}{ccc}
 B & \xrightarrow{\alpha_2} & C \\
 f \downarrow & & \downarrow 1_C \\
 B' & \longrightarrow & C,
 \end{array}$$

W ten sposób wyznaczamy naturalną równowagę pomiędzy funktorami

$$B \mapsto \text{Hom}(A \oplus B, C), f \mapsto \text{Hom}(1_A \oplus f, 1_C)$$

oraz

$$B \mapsto \text{Hom}(A, C) \oplus \text{Hom}(B, C), f \mapsto \text{Hom}(1_A, 1_C) \oplus \text{Hom}(f, 1_C).$$

W podobny sposób sprawdzamy, że ϕ jest naturalny względem A oraz C .